

Een feit is, dat het vaak gelukt om met een hartcatheter het vernauwde ostium pulmonale te passeren. Dat dit hier ook is gebeurd, blijkt uit de drukcurve, die in fig. 3 is weergegeven. Bovendien was dit röntgenologisch vastgesteld en op een photo vastgelegd. Het catheteriseren geschiedt steeds onder röntgen-contrôle.

Wat de tweede „tegenstrijdigheid” betreft is het toch wel algemeen bekend, dat oedeem aan de benen nog niet betekent decompensatio cordis, ook al bestaat er een vitium cordis. De verdere gegevens in ons artikel tonen aan, dat er hier geen decompensatie was.

Tenslotte is natuurlijk op de ductus BOTALLI gelet. Deze was gesloten. Dit is al te zien uit de resultaten van het onderzoek met de hartcatheter (O_2 -verzadiging van het bloed uit de art. pulmonalis). Bovendien werd dit bij de obductie vastgesteld door dr TH. G. VAN RIJSSEL.

Groningen, 12 Juni 1950

F. S. P. VAN BUCHEM

J. L. VAN WERMESKERKEN

DE OPEN DUCTUS BOTALLI

In de leer- en handboeken pleegt men de open ductus BOTALLI onder de *aangeboren* hartgebreken te rangschikken.

M.i. ten onrechte. Er is ons niets van bekend, dat een kind bij wie later een open ductus wordt gevonden, op het ogenblik van de geboorte anders is dan een normaal kind. (De gevallen van open ductus BOTALLI, waarbij tevens andere hartgebreken voorkomen, zoals soms b.v. bij de tetralogie van FALLOT, laat ik buiten beschouwing.) Pas als door nader onderzoek zou blijken, dat er reeds voor de geboorte afwijkingen zijn (ik denk daarbij aan een abnormaal endotheel van de ductus en aan een gewijzigde uitmonding van de ductus in de aorta, die sluiting van de ductus verhinderen), zou men van een *aangeboren* hartafwijking mogen spreken.

Voorshands is het alleen de verandering in de bloedsomloop, die tengevolge van de ademhaling ontstaat, dus post-nataal, die wij voor het niet sluiten van de ductus aansprakelijk kunnen stellen. Muggenzifterij? Ik meen van niet. Ook en niet in het minst in de geneeskunde, dienen wij onze begrippen zo nauwkeurig mogelijk te bepalen.

Il faut nommer un chat, un chat.

Amsterdam, 26 Juni 1950

W. N. KAASKOOPER

BERICHTEN

BUITENLAND

ALGIERS. — INTERNATIONAAL CONGRES. Het eerste „Congrès médical du Kyste hydatique”, zal in November 1950 te Algiers worden gehouden. Het initiatief gaat van Zuid-Amerika uit. Men rekent op de deelneming van driehonderd deskundigen uit Argentinië, Chili, Brazilië en Uruguay (*Presse médicale*, 1950, 348).

BELGIË. — EUROPESE KANKERVERENIGING. Onlangs is te Brussel een „Société Européenne du Cancer” gesticht. Aan de voorbereidende besprekingen namen vier Belgische en zestien buitenlandse deskundigen uit negen landen deel. Nederland was vertegenwoordigd door R. KORTEWEG en W. F. WASSINK (Amsterdam) (*Bruxelles médical*, 1950, 1252).

CANADA. — DE VEEPEST IN HET TWEDE BOEK VAN MOZES. Volgens een bacterioloog van het Hôpital l'Enfant-Jésus te Québec zou de vijfde Egyptische plaag die het vee deed sterven, runderpest zijn geweest. Aldus hanteerden de Israëlieten voor de eerste maal in 's mensen geschiedenis een smetstof als oorlogswapen (*Bruxelles médical*, 1950, 1253).